

चिकित्सित (wie eben) 1) n. dass. सु०. 1, 3, 20. 6, 2. 38, 18. M. 10, 47. MBH. 3, 1460. 4, 318. पा०. 235, 7. VAR. BH. S. 54, 15. BH. P. 1, 5, 32. 33. pl. die Abschnitte der therapeutischen Abtheilung सु०. 1, 8, 5. 94, 11. 191, 4. — 2) m. N. pr. eines Mannes गा० गर्गादि zu P. 4, 1, 105. चिकित्सु (wie eben) adj. klug, listig AV. 10, 1, 1.

चिकित्स्य (wie eben) adj. ärztlich zu behandeln, heilbar: भेषजैः स चिकित्स्यः स्यात् MBH. 12, 418. व्याधि P. 5, 2, 92. अचिकित्स्यरोग Jāṇ. 2, 140.

चिकिर्न adj. flachnasig, n. Flachnasigkeit P. 5, 2, 33. — Vgl. चिक्रा, चिपिट.

चिकिल m. Sumpf ÇKDr. und Wils. nach H.; vgl. इचिकिल, चिखल.

चिकीर्ष desid. von 1. कर् (s. d.). adj. Vor. 3, 151.

चिकीर्षक (vom vorherg.) adj. P. 1, 1, 58. Sch. 6, 1, 193. Sch.

चिकीर्षा (wie eben) f. P. 3, 3, 102. Sch. das Verlangen zu thun, zu vollbringen u. s. w.; das Trachten, Verlangen: रामप्रियं R. 5, 36, 7. तत्रार्थं R. 1, 34, 3. नानाकर्मं BH. P. 2, 10, 24. पुण्यं 3, 1, 17. संतानस्य MBH. 1, 1860. धनुर्वेदं 5172. HARIV. 4907.

चिकीर्षित (wie eben) n. s. u. 1. कर् desid.

चिकीर्षु (wie eben) adj. P. 3, 2, 168. Sch. zu machen —, zu thun —, zu vollbringen u. s. w. beabsichtigend: कर्म P. 2, 3, 69. Sch. पुण्यम् MBH. 1, 2309. यच्चिकीर्षुरिक्तः प्राप्तः 3, 11364. 13755. प्रतिकर्म 4, 1841. कर्म उपकारम् 7, 881. बृहस्पतेश्चापचितिम् 14, 227. BH. 3, 25. KATH. 13, 87. 20, 214. BH. P. 3, 2, 25. 4, 1, 16. प्रियं BH. 1, 23. सत्यं R. 3, 4, 49. तपःफलं (so ist zu lesen) 1, 63, 1. दिव्यमस्त्रं चिकीर्षुः verlangend mit der himmlischen Waffe sich vertraut zu machen (vgl. कृतास्त्र), nach der himmlischen Waffe Verlangen habend MBH. 8, 1965.

चिकीर्ष्य (wie eben) part. fut. pass. P. 6, 1, 185. Sch.

चिकुर 1) adj. unbesonnen AK. 3, 1, 46. H. 476. an. 3, 554. MED. r. 153. — 2) m. a) Haupthaar AK. 2, 6, 46. TRIK. 3, 3, 349. H. 567. H. an. MED. Glt. 7, 23. 12, 23. RĀGA-TAR. 8, 367. Vgl. चिकुर. — b) Berg H. an. MED. — c) eine best. Pflanze TRIK. H. an. MED. — d) Schlange H. an. MED. N. pr. eines Nāga MBH. 3, 3640. — e) ein best. Vogel. — f) Moschusratte H. an. MED.; vgl. चिक्रा, चिकिर.

चिकुरकलाप m., षण्ण m., षण्ण m., भार m., रचना f., षण्ण m., चिकुरोच्चय m. Haarschopf, Haarmasse H. 568; vgl. AK. 2, 6, 49.

चिकुर m. = चिकुर Haupthaar ÇABDABHEDAPRAKĀÇA im ÇKDr.

चिक्र, चिक्रयति leiden; Leid verursachen DHĀTUP. 32, 56, v. l. — Vgl. चक्र, चुक्र.

चिक्र 1) adj. flachnasig, n. Flachnasigkeit P. 5, 2, 33, VArtt. 1. Vgl. चिकिन, चिपिट. — 2) m. Moschusratte TRIK. 2, 3, 11. Die gedr. Ausg. चिक, der Ind. ÇKDr. und Wils. aber चिक्रा. Vgl. चिकुर, चिकिर. — 3) f. मा a) Maus ÇABDAR. im ÇKDr. — b) Betelnuss (vgl. चिक्राणा) RĀGAN. im ÇKDr.

चिक्राणा 1) adj. glatt, schlüpfrig U. 4, 177. AK. 2, 9, 46. H. 413. MBH. 12, 6834. fälschlich चिक्राणा 14, 1416. सु०. 2, 176, 14. im Prākrit: तबस्तिपो इन्द्रतेजस्मिस्चिक्राणासीमस् Çāk. 26, 6. Davon nom. abstr. चिक्राणता f. सु०. 2, 67, 6. Vgl. अचिक्राणा, चिक्राणा. — 2) m. Betelnussbaum RĀGAN. im ÇKDr. — 3) f. मा a) Betelnuss ebend. — b) eine vor-

zügliche Kuh ÇABDAR. im ÇKDr. चिक्राणा Wils. nach ders. Aut. — 4) f. ई Betelnuss. — 5) n. dass. RĀGAN. im ÇKDr.

चिक्राणकन्य (चि + कन्या) n. N. pr. einer Stadt गा० चिक्राणादि zu P. 6, 2, 125. — Vgl. चिक्राणकन्य, चिक्राणकन्य.

चिक्रास m. n. AK. 3, 6, 4, 35. Gerstenmehl H. 402.

चिक्राण 1) adj. = चिक्राण DVIRĪPAK. bei Wils. — 2) f. मा = चिक्राणा eine vorzügliche Kuh ÇABDAR. bei Wils.

चिकिर m. ein best. kleines giftiges Thier (मूषिक) सु०. 2, 278, 1. — Vgl. चिकुर, चिक्रा, चिकिर.

चिक्रसा (vom desid. von क्रम्) f. das Verlangen zu schreiten u. s. w. WILSON.

चिक्रीडिषा (vom desid. von क्रीड्) f. Lust zu spielen BH. P. 3, 7, 3.

चिखल m. Sumpf H. 1090. Sch. — Vgl. इचिकिल, चिकिल.

चिह्नाद (von चिह्नाद्) Kā. zu P. 6, 1, 12. Vor. 26, 30. m. der Mond H. 12 (चिह्नाद्). — Vgl. चिह्नाद्.

चिखादिषु (vom desid. von खाद्) adj. zu fressen begierig MBH. 10, 483. HARIV. 16004.

चिह्न 1) m. eine Art Seekrabbe Hār. 187. f. ई desgl. RĀGAN. im ÇKDr.

चिह्नाद m. desgl. ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. उचिह्नाद्.

चिचिण्ड m. eine Kürbisart, Trichosanthes anguina BHĀVAPR. im ÇKDr.

चिचिकूची und चिचिकूची s. u. चीचीकूची.

चिचिह्नाद् m. ein best. giftiges Insect सु०. 2, 287, 13. — Vgl. उचिह्नाद्.

चिचिह्नात्सु (vom desid. von हिद्) adj. abzuhaueu beabsichtigend: शिस्तस्य MBH. 7, 6001.

चिचिह्नात्सु m. pl. N. pr.: मेलेकैस्त्रिपुरैश्चैव चिचिह्नात्सु MBH. 6, 3855.

चिचुक (3. चित् + प्रुक Papagei) m. N. pr. eines Scholiasten des BH. P.; s. BURN. in der Einl. I, LXI. Sein Commentar heisst षकी f. ebend. LXIII. चित्सुखी ebend. LXII, N.

चिच्चा f. Tamarindenbaum AK. 2, 4, 24. Auch Bez. der Frucht गा० क्रीतक्यादि zu P. 4, 3, 167. — Vgl. कार्काचिच्चा.

चिच्चाटक m. v. l. für चिच्चाटक ÇKDr.

चिच्चास (चिच्चा + स) n. eine Art Sauerampfer (अस्रशाक) RĀGAN. im ÇKDr.

चिच्चासार (चि + सार) m. dass. RĀGAN. im ÇKDr.

चिच्चिनी f. N. pr. einer Stadt KATH. 3, 9.

चिच्चिनी f. Abrus precatorius Lin. (vgl. कार्काचिच्चा) ÇKDr. ohne best. Ang. der Aut. (इति केचित्).

चिच्चोटक m. eine best. Pflanze, = अङ्गुलोय RATNAM. im ÇKDr. = क्रौञ्चादन MED. n. 178. चिच्चोड ÇKDr. u. अङ्गुलोय.

चिद्, चेटति entsenden DHĀTUP. 9, 28. — Aus चेट gefolgert.

चिटिङ्ग s. उचिटिङ्ग, चिच्चिटिङ्ग.

1. चित् (von 1. चि) adj. 1) schichtend am Ende eines comp.: अग्रिचित् (s. dieses) P. 3, 2, 91. ÇAT. Br. 9, 3, 1, 57. 10, 1, 4, 9. 5, 4 u. s. w. Vgl. उर्ध्वचित्. — 2) eine Schicht bildend, geschichtet: चित् स्य VS. 1, 18, 12, 46. 53. TS. 1, 1, 3, 2. रथचक्रचित्, द्रोणां u. s. w. ÇAT. Br. 6, 7, 3, 8. मनश्चित् वाञ्छित् u. s. w. 10, 3, 3, 3. fgg.; vgl. P. 3, 2, 92.

2. चित् (von 2. चि) adj. wahrnehmend, kennend in सतचित्.